

азъ като пасъж Христовы-тѣ агънца и овцы, имамъ върховнъж власть надъ всичкѣ-тѣ Църквѣ Божіѣ!

Само Христось е *Пастыреначалникъ* (Евр. 13; 20; 1 Пет. 5; 4); а всичкы-тѣ священници сѣ подпастыри, на които е заповѣдано да пасѣтъ агънца-та и овцы-тѣ. Казува Богъ съ уста-та Іереміевы: “ще ви дамъ *пастыри* споредъ сърдце-то си, и ще вы пасѣтъ съ съ *знаніе* и *разулъ*” (Іер. 3; 15). “ще поставіж пастыри върхъ тѣхъ, и ще гы пасѣтъ” (Іер. 3; 4), и Павелъ заповѣда на Ефесскы-тѣ пресвитеры, “Внимайте себе си и *всичко-то стадо* надъ което Духъ Святый вы постави Епископы, *за да пасете Църквѣ-тѣ на Господа Бога*” (Дѣян. 20; 28). И самъ Петръ дума въ първо-то си посланіе: “*Пресвитеры-тѣ*, които сѣ между васъ, умолявамъ азъ който съ тѣхъ заедно съмъ пресвитерь, *пасете Божіе-то* между васъ стадо” (1 Пет. 5, 1, 2). Така видимъ, че не само на Апостолы-тѣ, но и на презвитеры-тѣ было заповѣдано, “*пасете Божіе-то стадо*” “*да пасете Църквѣ-тѣ на Господа Бога*”. За това въ тоя случай Петръ нѣмалъ по голѣмъж власть отъ другы-тѣ Апостолы.

Значеніе-то на тыя стихове види ся че е това. Христось вмѣсто да почита Петра, обличи го за отричаніе-то му. Іуда съ прѣстѣпленіе-то си испадна отъ Апостолство-то си. И Петръ, като ся отрече три пѣти отъ учителя си, и ся клѣ, че Го не познава, несумѣнно ся страхуваше да не е испадналъ и той